

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/321/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614213015
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:7614213015.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska 5, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36 613 843, Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., zastúpený opatrovníkom M.. Jozefom Jaselským, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Bardejov, v konaní o zaplatenie 586,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/3/2015-35 zo dňa 02.06.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 43,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne odo dňa 31.7.2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti, t.j. sumy 542,23 eur s prísl. žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a 4 písm. k), § 879f ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, § 303, § 304 ods. 1 a 2, § 497 Obchodného zákonníka. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky dňa 3.12.2008, podľa ktorej mala byť poskytnutá pôžička žalovanému v sume 829,85 Eur, mesačná splátka bola v sume 26,82 Eur a splatnosť bola stanovená na dobu 48 mesiacov. Celková suma pôžičky predstavovala sumu 1.180 Eur. Súd prvej inštancie v časti istiny 542,23 Eur návrh zamietol ako nedôvodný, vzhľadom k tomu, že žalovaný uhradil sumu 1.136,17 Eur a podľa zmluvy o pôžičke bol zaviazaný uhradiť sumu 1.180 Eur. Zaviazal žalovaného na úhradu sumy 43,83 Eur a v prevyšujúcej časti návrh zamietol ako nedôvodný s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

3. O trovách konania rozhodol podľa ust. 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

4. Proti tomuto rozsudku s výnimkou vyhovujúceho výroku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie a nedostatočne zistenie skutkového stavu. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie vychádzal pri posúdení úhrad zo stĺpca označeného ako Splátka. Predmetný stĺpec uvádza predpísané splátky žalovanému, to však neznamená, že žalovaný tieto splátky aj uhradil. Suma úhrad je uvedená v stĺpci Úhrada, podľa ktorého žalovaný uhradil celkovo sumu 616,92 Eur. Posledná suma 160,86 zo dňa 18.08.2014 uvedená v stĺpci Úhrada nepredstavuje úhradu vykonanú žalovaným, ale nedaňový účtovný odpis, ktorý predstavuje sumu, ktorú započítal na dlžnú sumu postupca z dôvodu interného systémového odpisu predmetnej pohľadávky pri jej postúpení. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v zmysle platobnej histórie uhradil sumu 616,92 Eur a rozdiel medzi celkovou sumou pôžičky 1.180 Eur a vykonanými úhradami 616,92 Eur je 519,25 Eur. Navrhol, aby

odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie resp. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie, ani zmenu rozhodnutia v jeho napadnutej časti.

6. Podľa ust. § 220 ods. 2 C.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 220 ods. 2 C.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo strany a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv strany na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESĽP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí viesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998).

8. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

9. Riadne a presvedčivo vyargumentované odôvodnenie súdneho rozhodnutia je logicky jedna z nevyhnutných podmienok preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti rozhodnutia súdu, pričom súd je povinný jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 C.s.p.) a v neposlednom rade odôvodnenie musí nevyhnutne zodpovedať výroku rozsudku. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva strany sporu na spravodlivé súdne konanie, lebo sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu.

10. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že súd prvej inštancie sa náležitosťami odôvodnenia súdneho rozhodnutia dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, v čom považoval súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 43,73 Eur za rozpornú s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Absentuje akékoľvek zdôvodnenie a úvahy súdu, pre ktoré prijal takýto právny záver. Taktiež nie je zrejmé, z akých dôvodov súd prvej inštancie aplikoval ust. 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách bez ďalšieho právneho posúdenia vzťahu medzi stranami sporu. Vo vzťahu k zamietnutiu nároku žalobcu v časti absentuje konkretizácia dôvodov, pre ktoré nepovažoval súd nárok za dôvodný.

11. So zreteľom na uvedené odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. rozsudok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a v súlade s

ustanovením § 389 ods. ods. 1 písm. b) C.s.p. a vec vrátil podľa § 391 ods. 1 C.s.p. súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Úlohou súdu prvej inštancie bude dôsledne a v súlade s ust. § 191 C.s.p. vyhodnotiť všetky dôkazy, ktoré boli predložené žalobcom na preukázanie jeho tvrdení, následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (396 ods. 3 C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).